Χρύσω δὲν ἔβγαζε λέξη ἀπ' τὸ στόμα της στὸ σπίτι τοῦ ἀντρός της. Ὁ καϋμὸς τὴν ἔτρωγε καὶ δάκρυα κυλοῦσαν ἀργὰ ἀπ' τὰ μάτια της ὅταν καθισμένη ὧρες ὁλόκληρες στὸ παράθυρο, ἔβλεπε πρὸς τὸ βουνὸ ὅπου ἦταν ὁ μύλος τοῦ Λάμπρου. Ὁ Πέτρος ποῦ καταλάβαινε τὴν αἰτία τῆς λύπης της δὲν τῆς ἔλεγε τίποτε καὶ ἔφευγε ἀπ' τὸ σπίτι του ἀφήνοντάς την μόνη. Μιὰ μέρα τῆς εἶπε ὅτι θὰ πήγαινε σ' ἕνα γειτονικὸ χωριὸ ἀπ' ὅπου θὰ γύριζε κατὰ τὶς ἐννιὰ τὸ βράδυ. Ἐκείνη δὲν εἶπε τίποτε μόνον σήκωσε ἀργὰ τὰ φλογερά της μάτια καὶ τὸν κύτταξε μὲ ὅσο μῖσος δὲν τὸν εἶχε ποτὲ ἄλλοτε κυττάξει. Κατὰ τὸ βράδυ ἡ Χρύσω ἐπῆγε στὸ δάσος ἀπ' ὅπου ἤξερε ὅτι θὰ περνοῦσε ὁ ἄντρας της. Ἦταν μιὰ νύχτα σκοτεινὴ καὶ μόνον λίγα ἀστέρια ἔλαμπαν στὸ στερέωμα. Μαῦροι διαλογισμοὶ ταράξαν τὴν καρδιὰ τῆς Χρύσως ποὺ ἂν τὴν ἔβλεπε κανένας ἐκείνη τὴ στιγμὴ θὰ τρόμαζε ἀπ' τὴν ἀγριάδα ποὺ ἦταν χυμένη στὸ πρόσωπό της. Αἴφνης ἀντήχησε κοντὰ καλπασμὸς ἀλόγου. Κάποιος περνοῦσε. Ἡ Χρύσω σήκωσε τὸ τουφέκι καὶ χτύπησε. Ὁ καβαλλάρης ἔβγαλε ἕνα ὄχ ἀπ' τὸ στῆθος του καὶ κατρακυλῶντας ἀπ' τὸ ἄλογό του ξαπλώθηκε κατάγῆς. Τὸ ἄλογο ξαφνιασμένο ἐξακολούθησε τὸ δρόμο χωρὶς τὸν καβαλλάρη του.

Ἡ Χρύσω ἔτρεξε σιμά του. Ἦταν ὁ Πέτρος : «Τὸ ἤξερα ποῦ θὰ μὲ χτυποῦσες» ἐμουρμούρισε καὶ ὕστερα λιγοθύμησε. Ἡ Χρύσω ἔμεινε ἀκίνητη καὶ σιωπηλὴ λίγες στιγμὲς μὴν ξέροντας τί νὰ κάνῃ. Ὕστερα ὅμως πέταξε κατὰ γῆς τὸ τουφέκι της καὶ ἔτρεξε σὰν τρελλὴ πρὸς τὸν μῦλο τοῦ Λάμπρου φωνάζοντας :

— Λάμπρο ! Λάμπρο ! εἶμαι ἐλεύτερη πάρε με ! Ἀλλ' ὁ Λάμπρος δὲν ἀποκρίθηκε στὶς φωνές της, γιατὶ τρεῖς μέρες ὕστερα ἀπ' τὸν γάμο της, εἶχε φύγει στὰ ξένα.

***

Δυὸ χωρικοὶ ὕστερα ἀπὸ ὧρα ἐπῆγαν τὸν Πέτρο μισοπεθαμένο στὸ σπίτι του. Ἡ πληγὴ δὲν ἦταν βαρειά· ἦταν χτυπημένος στὸ πόδι. Ἡ Χρύσω ὡς τόσο δὲν τόλμησε νὰ γυρίσῃ στὸν ἄντρα της, καὶ μόνο ὅταν τῆς εἶπαν ὅτι ἐκεῖνος τὴν ζητοῦσε ἐπῆγε καὶ ἄρχισε νὰ τὸν περιποιεῖται. Τὸ πρωῒ θέλοντας νὰ δροσίσῃ μὲ ξύδι τὸ στῆθος του βρῆκε κρεμασμένο ἀπ' τὸν λαιμό του ἕνα γράμμα στὴ δημιογεροντία. Τὸ γράμμα ἔλεγε :

«Δὲν μὲ σκότωσε ἄλλος· μόνος μου σκοτώθηκα». Τότε ἡ Χρύσω κατάλαβε τὶ ἀγάπη τῆς εἶχε ὁ ἄντρας της, τὶ ἀπέραντη καλωσύνη καὶ εὐγένεια ἔκρυβε ἡ καρδιά του καὶ ἐνῶ τὰ μάτια της βουρκώναν ἀπ' τὰ δάκρυα, ἔσκυψε καὶ φίλησε τὸν ἄρρωστο ἄντρα της. Ἦταν τὸ πρῶτο φιλὶ ποὺ τοῦ ἔδινε, ὁ πρῶτος παλμὸς μιᾶς ἀγάπης ποὺ δὲν ἔπαψε οὔτε στιγμή, ἴσα μὲ τώρα, εἴκοσι χρόνια ὁλόκληρα, νὰ θερμαίνει τὸ στῆθός της.

Ἐδ. Ἀμποῦ

ΑΣΙΑΤΙΚΑ ΓΝΩΜΙΚΑ

ΕΒΡΑΪΚΑ

Οἱ ἄνθρωποι λένε στὴ μέλισσα : «Οὔτε τὸ μέλι σου, οὔτε τὸ κεντρί σου ! »

***

Οἱ ὑποκριταὶ εἶνε σὰν ἐκείνους ποὺ θἄκλεβαν δέρμα γιὰ νὰ φκιάσουν παπούτσια γιὰ τοὺς φτωχούς.

***

Κέρατα ζητοῦσε ἡ καμήλα καὶ ὁ Θεὸς δὲν τῆς ἔδωκε οὔτε αὐτιά.

***

Δυστυχία σ' ὅποιον φκιάνει μεγάλη πόρτα χωρὶς νὰ ἔχῃ πίσω σπίτι.

ΑΡΑΒΙΚΑ

Μόνον τὰ μουλάρια ἀρνιοῦνται τὴν καταγωγή τους. Κάποτε ποὺ ρώτησαν ἕνα μουλάρι ποιὸς εἶνε ὁ πατέρας του, ἀποκρίθηκε : Τὸ ἄλογο εἶνε θεῖος μου.

***

Εἴτε μὲ τὰ πόδια εἴτε μὲ τὰ χέρια σώθηκες τὸ ἴδιο κάνει· τὸ σπουδαῖο εἶνε νὰ σωθῇς.

***

Καλλίτερα νὰ κοιμηθῇς λυπημένος παρὰ μετανοιωμένος.

***

Ὅταν ἐκεῖνος ποὺ μιλεῖ εἶνε ἀνόητος ἐκεῖνος ποὺ ἀκούει πρέπει νὰ εἶνε φρόνιμος.

***

Ἀγόραζε πάντα ἄλογο γοργοπόδαρο· ὅταν κυνηγᾷς μ' αὐτὸ φτάνεις ἐκείνους ποὺ κυνηγᾷς, ὅταν σὲ κυνηγοῦν δὲν σὲ φτάνουν.

***

Ὅταν ὁ ἀετὸς βιάζεται, ἡ γάτα χαίρεται.

Ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς «Νίκη» τῆς Ξάνθης.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 7

ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.000.000

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,,

Ἐσωτερ. δι' ἓν ἔτος...Δρχ. 130 | Ἀγγλίας-Αἰγύπτου ...Λίρα 1
Ἐξωτερ. » » ...Φρ. 130 | Ἀμερικῆς ... ...Δολλ. 5

Αἱ ἐξάμηνοι καὶ τρίμηνοι κατ' ἀναλογίαν. Αἱ συνδρομαὶ δέον ν' ἀπευθύνωνται ὡς ἑξῆς: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,, ΑΘΗΝΑΣ. ΤΗΛΕΦ. 200

Τὸ τεῦχος τιμᾶται Δραχμὰς 2.50

Δημοσιεύσεις ὁ στῖχος δραχμαὶ 5. Δι' ἀγγελίας ἰδιαίτεραι συμφωνίαι. Τὰ προηγούγενα τεύχη τιμῶνται δραχμὰς 3.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ «Μπουκέτου» ἐν Ἀμερικῇ

Κ. ΠΕΤΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ 87-89 CORTLAND STR. NEW YORK. N.Y.

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Κούλην Λαμπαθάν. Οἱ στίχοι σας ὄχι ἄμεμπτοι. Λείχνουν ὅμως πὼς θὰ γράψετε καλύτερα, μὲ τὸν καιρόν. Α. Πρίντεζην, Ἐνταῦθα. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ διέλθουμε τῆς οἰκίας σας. Γερ. Προυσαῖον, Πειραιᾶ. Ὄχι ἐπιτυχὲς τὸ ποίημά σας. Καὶ ἀπίθανο. Τί θέλει ἡ μνηστὴ τοῦ πολεμιστοῦ στὸ μέτωπο, μέσα στὸ χαλασμὸ τῆς φυγῆς ; Ἐκεῖνο πόλι τὸ «ἄρωστη βοή», τί θέλει νὰ πῇ ; Διαβᾶστε ποίησιν. Ἄγγελον Παπακώσταν. Τὰ λυρικὰ ὄχι ἐπιτυχῆ. Ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων καλὸ τὸ εἰς διανοούμενον, τὸ ὁποῖον καὶ δημοσιεύεται :

Ἐδιάβασες καὶ μάζεψες πολλὰ μὲσ τὸ μυαλό σου
μ' ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲ βλέπουμε τίποτε τὸ δικό σου
μοιάζεις μὲ τὸ στουπόχαρτο πέρνεις τὶς ξένες γνώσεις
καὶ μιὰ δική σου ἀπόκρισι δὲν ἔχεις νὰ μᾶς δώσῃς !

Γ. Φουρτωτόν, Κιάτον. Στεῖλτε τὰ ἀνέκδοτα. Καὶ ἡ μετάφρασις τοῦ Οὐγκὼ θὰ δημοσιευθῇ ἂν πλὴν τῆς δημώδους της γλώσσης, εἶνε καὶ ἐνδιαφέρουσα. Ν. Δ. Ψαλτίδην. Ὄχι ἐπιτυχὲς τὸ ποίημά σας. Σπυρ. Διαπαδάκην. Τὰ ποιήματά σας ὄχι ἐπιτυχημένα. Διαβᾶστε ποίησιν. Ὑστερεῖτε πολύ. Γιὰ τὰ καλά σας λόγια σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Ἀριστ. Ἀγγελόπουλον. Εὐχαριστοῦμεν. Τὰ ἔχουμε αὐτά. Ἀς—Ἀς. Τὸ πεζοτράγουδό σας ὄχι ἐπιτυχές. Καὶ χωρὶς δικαίωμα κρίσεως. Γιατί ; Ντῖνον Ἐλευσίνιον, Ἐλευσῖνα. Ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχὲς τὸ ποίημά σας. Ἀπὸ σᾶς ἔχουμε περισσότερες ἀξιώσεις. Στεῖλτε λοιπὸν κάτι πειὸ τέλειο, πειὸ καλό.

Π. Παναγάκην. Ὄχι ἐπιτυχὲς τὸ διήγημά σας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Διαβάστε Ἕλληνας λογογράφους. Τ. Ζαφειρίου, Λάρισαν. Ὄχι ἐπιτυχὲς τὸ πεζόν. Μὴ γράφετε στὸ ἑξῆς τὸ «πχιὸ ποιητικό», ἀλλὰ τὸ «πειό». Ἔτσι εἶνε σωστό. Φ. Φαντίδην, Βέρτεκοπ (Ἐδέσσης). Ὄχι ἐπιτυχὲς τὸ ποίημά σας. Μ. Δ. Γ. Κιάτον. Γιατὶ πείρατε νὰ μεταφράσετε τὰ πειὸ δύσκολα ποιήματα τοῦ Βερλαίν ; Δὲν ξέρετε ὅτι ἡ μετάφρασις εἶνε ὡσαύτως δημιουργία; Προτιμᾶτε στὸ ἑξῆς πειὸ ἁπλᾶ καὶ εὔκολα πράγματα. Κόκκινον Κοῖνον. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Δεο, Ναύπακτον. Τὸ ψευδώνυμόν σας ἐνεκρίθη. Τὸ σταλὲν ὅμως ὄχι τόσον ἐπιτυχές Γράψτε καὶ στεῖλτε μας τίποτε ἄλλο. Ὁ Ἔπαχτος εἶνε μέρος κατάλληλο γιὰ νὰ ἐμπνεύσῃ ἕναν ποὺ γράφει, μὲ τὰ κάστρα του καὶ τὶς ἄλλες ἐμορφιές του. . . Γ. Μ. Καμάραν. Γιατὶ δὲν ἐσωκλείετε δικαίωμα κρίσεως ; Πῶς θέλετε νὰ διαβαστοῦν ἀπ' τὴν ἐπιτροπή ; Λ. Στάην. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ δημοσιευθοῦν. Πᾶν ὅτι προέρχεται ἀπὸ σᾶς δημοσιεύεται προθύμως καὶ εὐχαρίστως. Χρ. Ἀνδρουτσόπουλον, Δημητσάναν. Περὶ αὐτοῦ οὐδεμία ἀπόφασις ἔχει ληφθεῖ μέχρι τῆς στιγμῆς. Γερ. Μεταξᾶν, Νεοχώριον (Μεσολογγίου). Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Τζὼν Σασσώ. Δημοσιεύονται. Ἀλ. Ρέτζου. Δημοσιεύονται.